

REFNING, f. 2. Förrättningen, då jord eller segel refvas. Jfr. *Refva*.

REFORM, rä'vör'm, m. 2. Smärre sår i huden, som utbreder sig nästan ringformigt och icke gifver något verkligt vär, utan merendels håller sig torrt och blott utsipprar en skarp fuktighet, samt fjällas af, utan att dock gå bort. [Räform.]

Anm. Förmodas komma af fornt. *Reif*, ring, och *Orm* ell. *Wurm*, mask, således egentligen: ringmask.

REFORM, refå'rm, m. 3. (fr. *Réforme*) Om-bilda, förbättra. — *Reformerande*.

REFORMATION, refårmatschón, f. 3. För-bättring. *R-en*, den genom Luther verkade för-bättring i kristna religionen, hvarigenom de ka-tolska missbruk, som deruti hade inritat sig, af-skaffades.

REFORMATOR, refårmåtårr, m. 3. (uttalas i pl. — törårr) Förbättrare; (särskilt) religions-förbättrare.

REFORMERA, refårmåra, v. a. 1. (lat. *Reformare*) Om-bilda, förbättra. — *Reformerande*, n. 4. o. *Reformerång*, f. 2.

REFORMERT, refårmårt, a. 1. (egentl. part. pass. af *Reformera*) Förbättrad. *R-a religionen*, kristna läran, sådan den genom Calvin och Zvingli blifvit förbättrad och renad. — *S. c.* En, som bekänner sig till denna lära.

REFORMSGRÅS, rä'vör'msgrås, n. 3. Se *Svalört* och *Råfmjök*.

REFRAKTION, refracktschón, f. 3. (opt.) Strålbrytning. [Refraction.]

REFRÅNG, refrånng, m. 3. (fr. *Refrain*) 1) Slutvers, som bör omsjungas. — 2) (fig.) Allt-jemt ett och samma talämne, ständigt samma trall.

REFSA, **REFST**, se *Råfsa*, *Råfst*.

REFSEJSING, m. 2. (skepp.) Sejsing, hvar-medelst ref sammanvikes eller upprullas och fast-knytes.

REFTALJA, f. 1. (skepp.) Ett slags talja, hvarmed vid refning stående liket upphalas mot rån.

REFUSERA, refysåra, v. a. 1. (fr. *Refuser*) Afslå, vägra; förkasta, försmå.

REFUTATION, refutatschón, f. 3. Veder-läggning.

REFUTERA, refutåra, v. a. 1. (lat. *Refutare*) Vederlägga.

REFVA, f. 1. (af *Rifva*) 1) Spricka, remna; äfv. skråma. — 2) (fig.) *Refvor*, skador, missbruk, oordningar. *Stalens r.*

REFVA, v. a. 1. 1) (kamerat.) Afmåta samte-liga ågorna, som tillhöra en jordegendom, och affatta dem på karta, innan skattläggning sker. *R. jord, ågor.* — 2) (sjöt.) *R. segel*, förminska det genom ett eller flera refs uppvikande och fastknytande.

REFVEL, rev'1, m. 2. pl. *reflar*. (af *Ref*, II) Se *Sandrefvel*.

REFVIG, a. 2. Säges om en växt, som har refvor.

REGAL, -ål, a. 2. (lat. *Regalis*) Kunglig. *R-t pastorat*, som bortgifves af konungen. — *S. n.* ell. *Regale*, n. pl. *regalier*, kronans rättig-het till vissa förmåner. — *Regalier* betyder äfv.: konungavårdighetens yttre utmärkelsetecken (kro-nan, spiran, manteln, svärdet, äplet och nyckeln). — *S. m.* 3. 1) En orgelstämma. — 2) Hög trä-ställning med lådor, på hvilken stilkasterna hvil-a i ett boktryckeri.

REGALERA, v. a. 1. (fr. *Regaler*, af lat.

Regalis, kunglig) 1) Pråktigt undfånga. — 2) (fig. fam.) Undfånga. Säges både i god och elak mening.

REGALFORMAT, regalåformåt, n. 3. o. 3. Format af regalpappers storlek.

REGALIER, regalåiårr, 3. pl. Se *Regal*.

REGALPAPPER, regalåpapperr, n. 3. En pappersort af stort format, emellan Imperial och Median.

REGARN, se *Redgarn*.

REGEL, rég'1, m. 2. pl. *reglar*. I. Grof jern-ten, anbragt på ett lås, för att dermed innanföre stånga en dörr. *Skjuta r-n för, ifrån.* — Skrif-sättet *Rigel* är numera föråldradt.

REGEL, rég'1, f. 1. pl. *reglor*. II. (lat. *Regula*) Uttryck af det, som flera särskilta fall är eller bör vara gemensamt. Råtesnöre, föreskrift. *Grammatikalisk r. Reglor för lefnaden. Följa reglor. Lära, undervisa efter reglor. Ingen r. utan undantag.* — Har sammansåttningarna *Lefnads-, Munk-, Ordensregel*, m. fl.

REGELBUNDEN, a. 2. neutr. — *et.* Enlig med reglor.

REGELBUNDENHET, f. 3. Enlighet med reglor.

REGELBUNDET, adv. Enligt, i öfverensstå-melse med regel eller reglor.

REGELLÖS, a. 2. 1) Ej bunden af reglor. — 2) Se *Oordentlig*. — *Regellöshet*, f. 3. — *Regellöst*, adv.

REGEMENTE, rejemånnte, n. 3. o. 4. (fr. *Régiment*, af lat. *Regere*, regera) 1) Riksstyrelse, riksförvaltning. I denna mening nästan föråldradt. — 2) Större truppafdelning, hvars befåhåfvare kallas öfverste, och till antalet olika, vanligen bestående af två bataljoner. *Svenska regemen-tena räkna i allmänhet omkring 1000 man.* — *Ss. Regementsadjutant, -auditör, -chef, -fåltskår, -kassa, -profoss, -qvar-termästare, -pastor, -stab*, m. fl. [Regi-mente.]

REGEMENTS-FÖRÅNDRING, rejemånnts ---, f. 2. Se *Revolution*.

REGEMENTS-OFFICERARE, m. 3. Benå-mning på de högre officerarne vid ett regemente, nämligen öfverste, öfverste-löjtnant och major.

REGEMENTS-TRUMSLAGARE, m. 3. Förste trumslagaren vid ett regemente, som har alla de andra under sig, undervisar i trumslagning, har sergens rang, går framför regements-musiken och bår som utmärkelsetecken en stor bambu-kåpp med tjock knapp och silver- eller guld-tofsar.

REGENERATION, rejeneratschón, f. 3. 1) Pånyttfödelse. — 2) (teol.) Ny födelse. — 3) (fig.) Förnyelse, förbättring.

GENERERERA, rejeneråra, v. a. 1. Pånytt-föda; (fig.) förnya, omskapa, förbättra. — *Rege-nererande*, n. 4.

REGENT, rejånnt, m. 3. 1) Högste styres-man i ett rike. — *Syn.* Herrskare, Beherrskare, Herre, Regerande. — 2) Riksföreståndare. — 3) *R-en*, benåmning på en briljant ibland de fran-ska kronjuvelerna, utmärkt för sin vackra form och ovanliga klarhet.

REGENTINNA, rejånnti'na, f. 1. Qvinna, som förer regeringen i ett land. — *Syn.* Herr-skarinna.

REGENTSKAP, rejånntskåp, n. 3. o. 3. Riks-förestånderskap.

REGERA, rejåra, v. a. o. n. 1. (lat. *Regere*) 1) Styra, herrska, beherrska. *R. ett land, rike.*